

Risâle-i Nûrlar Sefine-i Nuh Gibidir

✘“Risâle-i Nûr, sefine-i Nuh gibi, Anadolu’yu cebel-i Cudî hükmüne getirip, küre-i arzın yangınından ve tokatından kurtulmasına bir sebeptir.[1]”

Bedüzzamân Hazretleri Risâle-i Nûrları Sefine-i Nuh’a benzetiyor. Bu benzetme elbette ki çok önemli. Nuh’un (as) zamanındaki tufan maddî bir tufan idi. Ve Nuh’a (as) imân edenler ve inananlar gemiye binerek dâvete icabet ettiler ve kurtuldular. Bu dâvet nefsî ve hevesî bir dâvet değildi elbette. Allah’ın emriydi ve Nuh (as) sadece emri tebliğ etmişti. Hanımı ve oğlu dâhi bu emre ve dâvete icâbet etmemiş ve emre değil nefislerinin arzularına meyletmişlerdi. Sonuç ise onlar için felâket ve helâketti.

Bir peygamber olan Nuh’un (as) yapacağı çok bir şey yoktu. O sadece vazîfesini tebliğ etmek ile mükellefti. Ve öyle yaptı. Beklenen gün gelince, emre riâyet edenler Sefine-i Nuh’a binerek selâmetle o maddî fırtınalardan kurtuldular. Kur’ân’da geçen kıssalar sadece tarihî bir olay değil, her zamânâ ve asra izdüşümü ve dersi olan kıssalardır. Bizler Nuh’un (as) kıssasından “bu âhîr zamân asrına” hangi dersleri almalıyız? Esasında mes’ele bu olmalıdır. Bakış açımızı buna göre ayarlamalıyız. Risâle-i Nûr eserlerinin bir diğer hususiyeti de “Âyetlere asrımız itibârî ile nasıl muhatap olacağız ve asrımızda günlük hayatımıza âyetlerden düşen dersleri nasıl tatbik edeceğiz?” nasihatini vermesidir. Bu zamanda ve asırda çok dehşetli maddî ve mânevî fırtınalar vardır. Bu fırtınalardan kurtulmak ve sahil-i selâmete salimen ulaşmak için Bedüzzamân Hazretleri Risâle-i Nûrları Sefine-i Nuh’a benzetiyor. Risâle-i Nûrlara i’timâd edip icâbet edenlerin ise yüzde doksanının kurtulacağını söylüyor. Bu çok büyük bir müjdedir.

Demek bu âhîr zamân asrında imânların fen ve felsefenin tasallutu ve dinsizlik cereyanlarının maddî ve mânevî ifsadâtı ile yaranması, kalb ve akıllarımızın tedâvi edilmesi ve özellikle imânî ve i’tikâdî vechemizin mutmâin edilmesi, ancak ve ancak Kur’ân’ın mânevî bir mu’cizesi ve dersleri olan Risâle-i Nûr hakikatlerinin tatbikatı ile olabilir.

Madem ki Nuh’un (as) gemisi o zamanki dehşetli fırtınadan cebel-i Cudîye Rabbimizin izni ile oturmuş ve sekenelerinin kurtuluşuna vesîle olmuş ise, aynen öyle de bu asırda da maddî ve mânevî fırtınalardan sağ ve sâlimen kurtuluşun ve sahil-i selâmete ulaşmanın ve de sâadet-i dâreyne kavuşmanın vesîlesi de Risâle-i Nûrlardır.

Öyleyse bizlerin vazîfesini de Üstâdımız; “İşte ey Risâle-i Nûr Şâkirdleri ve Kur’ân’ın hizmetkârları! Sizler ve bizler öyle bir insân-ı kâmil ismine lâyük bir şahs-ı mânevînin âzalarıyız... Ve hayat-ı ebediye içindeki saâdet-i ebediyeyi netice veren bir fabrikanın çarkları hükmündeyiz.. ve sahil-i selâmet olan Dâr-üs Selâm’a ümmet-i Muhammediyeyi (asm) çıkaran bir sefine-i Rabbâniyede çalışan hademeleriz[2]” diyerek göstermiştir.

“Ve sahil-i selâmet olan Dâr-üs Selâm’a ümmet-i Muhammediyeyi (asm) çıkaran bir sefine-i Rabbâniyede çalışan hademeleriz” cümlesi ile ne kadar ehemmiyetli ve zarûrî bir vazîfe ile mükellef olduğumuz anlaşılıyor. Bu vazîfeden inhiraf etmek ve geri durmak akıl kârı olmasa gerektir. Çünkü Risâle-i Nûrlara tâlebe olmak gibi bir müşerrefiyete kavuşmak ve sahip olmak imrenilecek bir haslet ve hâldir. “Risâle-i Nûr, kendi sadık ve sebatkâr şakirtlerine kazandırdığı çok büyük kâr ve kazanç ve pek çok kıymetli neticeye mukabil fiyat olarak, o şakirtlerden tam ve hâlis bir sadâkat ve dâimî ve sarsılmaz bir sebat ister.[3]” Sadakte ve bilhakkı natakte Üstâdım!

Dipnotlar:

[1] Kastamonu Lâhikası, 2006, s.178

[2] Lem'alar, 2005, s. 392

[3] Kastamonu Lâhikası, 2006, s.163